

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobkyně: **N. V.**, zastoupena JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo nám. 18, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 3. 2017, č. j. 2 Az 4/2016 - 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“) rozhodnutím ze dne 30. 12. 2015, č. j. OAM-845/ZA-ZA02-P15-2015, zamítlo žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

II.

[2] Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, který ji zamítl rozsudkem ze dne 10. 3. 2017, č. j. 2 Az 4/2016 - 19.

III.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s. Rozsudek městského soudu je podle ní „zmatečný a zavádějící“ a jsou v něm směřovány názory žalovaného se závěry samotného soudu, v důsledku čehož proti němu stěžovatelka nemohla ani vznést adekvátní argumenty. Kasační stížnost uzavřela tvrzením, že jí měl být udělen humanitární azyl podle § 14 zákona o azylu.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že pasáž, která dle stěžovatelky zakládá rozpornost rozhodnutí městského soudu, je ve skutečnosti stížena jen písarskou chybou bez vlivu na srozumitelnost rozhodnutí. Námitku směšování argumentace městského soudu s úvahami žalovaného pak označil za obecnou a nedůvodnou.

IV.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[6] Vzhledem k tomu, že se v projednávané věci jedná o kasační stížnost ve věci mezinárodní ochrany, zabýval se Nejvyšší správní soud v souladu s § 104a s. ř. s. otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo nebyly plně vyřešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[7] Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatelky ani zásadní pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do jejího hmotněprávního postavení. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu totiž poskytuje dostatečnou odpověď na uplatněné kasační námitky a stěžovatelka ve své argumentaci nevyložila žádné důvody, které by svědčily pro odklon.

[8] Nepřezkoumatelností rozhodnutí pro nesrozumitelnost se Nejvyšší správní soud zabýval například v rozsudku ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, publ. pod č. 244/2004 Sb. NSS. V něm uvedl, že nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost jsou zejména ta rozhodnutí, která „*postrádají základní zákonné náležitosti, z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto, která zkoumají správní úkon z jiných než žalobních důvodů (pokud by se nejednalo o případ zákonem předpokládaného přezkumu mimo rámec žalobních námitek), jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním, která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné.*“ (obdobně viz např. rozsudek ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, publ. pod č. 133/2004 Sb. NSS, nebo rozsudek ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52).

[9] Nesrozumitelnost rozhodnutí nelze dovozovat pouze z dílčích písarských chyb v odůvodnění. Důvodem pro zrušení rozhodnutí proto nemůže být to, že městský soud v narativní části napadeného rozhodnutí napsal, že „*žalobkyně splňuje podmínky pro udělení*

pokračování

azylu“, ačkoliv z kontextu je zřejmé, že chtěl sdělit pravý opak. Napadené rozhodnutí není nesrozumitelné ani jako celek. Městský soud posoudil jednotlivě všechny zákonné důvody pro udělení mezinárodní ochrany, své závěry přitom dostatečně odůvodnil, podložil skutkovými zjištěními a navázal na zákonnou úpravu a na judikaturu tak, že je srozumitelné, jaký postoj k nim zaujal. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné.

[10] Institutem humanitárního azylu se Nejvyšší správní soud zabýval již mnohokrát (srov. např. rozsudky ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 - 55, ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 12/2003 - 38, nebo ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 - 48). Vzhledem k tomu, že stěžovatelka pouze uvedla, že podle jejího názoru jí měl být udělen, a toto tvrzení nepodložila žádnou argumentací, nemohla ani tato námitka splnit kritérium přijatelnosti.

[11] Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tedy poskytuje dostatečnou odpověď na námitky uvedené v kasační stížnosti a Nejvyšší správní soud neshledal žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Proto kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl.

[12] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2017

Mgr. David Hipšr
předseda senátu